

Šiame numeryje skaitykite

3 psl.

Skrajūs simbolinio malūno sparnai nepaliauja suktis

4, 6 psl.

Jiems sausis — neeilinių gimtadienių mėnuo

5 psl.

2016 m. IV ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą

„Metų gaminio“ apdovanojimai neįmanomi be žemaitių produktų!

7 psl.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Pasterizacija: kaip viską atlikti teisingai?

Nevaisingumas dėl gyvulio nutukimo ir laikymo sąlygų

8 psl.

Lietviškiems DIONE ledams įteiktas prestižinis „The Mercurys“ apdovanojimas

„Džiugo“ gimnazijai — knygos nuo „Žemaitijos pieno“

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Pieninininkystė

Didis žmogus tas, kuris daro didžius darbus, smagiai triūsia kitų džiaugsmui.

2017 01 24, Nr.1 (231)

Pagerbtini geriausi „Žemaitijos pieno“ bendrovės darbuotojai

I šventinį renginį prigužėjo pilnutėlė salė įmonės darbuotojų.

Graži „Žemaitijos pieno“ bendrovės tradicija susumuoti praėjusių metų rezultatus ir iškilmingoje aplinkoje pagerbtini geriausius — didžiulė paskata visam kolektyvui kasdien sutelktai darbuotis ir siekti tik geriausio rezultato.

Algirdas Dačkevičius

Tokia pakili nuotaika, besibaigiant praėjusių metų gruodžiui, tvyrojo Žemaitės dramos teatre, kur surengta šventė „Žemaitijos pieno“ garbė 2016“.

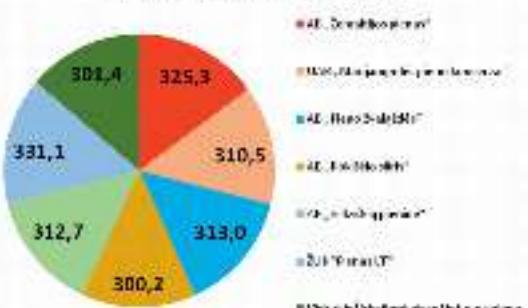
Šventės dvasia buvo jaučiama nuo teatro rūbinės, skambėjo prekiniių ženklų himnai, fotografai laukė prie foto sienelės, kur buvo galima išiamžinti su kolegomis, įmonės generaliniu direktoriu Robertu Pažemeciku, padalinių vadovais.

(Nukelta į 2 psl.)

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

2016 m. gruodžio mėnesį Lietuvoje pieną supirko 59 įmonės
Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2016 m. gruodžio mėnesį

Vidutinė 2016 m. gruodžio mėn. įmonės mokėta kaina už natūralų plieno, be nuosekų (EUR už t)

Natūralaus pieno kaina 2016 m. gruodžio mėn., mokėta pieno gamintojams, parduodantiemis daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį, (EUR už t)

SVEIKINAME

geriausius gruodžio mėnesio ūkininkus pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Alfonsas Valančius — Gedrimų k., Gadiūnavo sen., Telšių r.
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)

Antroje grupėje

Danielius Lukošius — Luokės mstl., Luokės sen., Telšių r.
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)

Trečioje grupėje

Aloyzas Rauklys — Grabupių k., Šilutės sen., Šilutės r.
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)

Ketvirtijoje grupėje

Jovita Mikalauskienė — Žemaičių Kalvarijos mstl., Plungės r.
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)

Penktokoje grupėje

Nijolė Kononovičienė — Didžiuju Monstaičių k., Kulių sen.,
Plungės r.
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

Snieguolė Baranauskienė — Brazdeikių k., Ryškėnų sen.,
Telšių r.

2016 metų žinių vertinimo nominantai ir 2016 metų įvairių nominacijų laimėtojai su generaliniu direktoriumi Robertu Pažemecku bei Personalo ir teisės direktore Rigilda Baniene.

Pagerbtį geriausi „Žemaitijos pieno“ bendrovės darbuotojai

(Atkelta iš 1 psl.)

Sušildė ir įteiktos dovanėlės – ypač plastikinis gaidelis. Juk 2017– ieji pagal Rytų kalendorių – Raudonojo ugninio Gaidžio metai!

Tokioje šventinėje atmosferoje, jaukiai įsitaisius teatro kėdėse, LED ekrane parodyta „Žemaitijos pieno“ garbė 2016“ skaidrė, suskambo į sceną įžengusios renginio vedėjos Astos Stašaitytės-Masalskienės sveikinimo žodis. Ji pasidžiaugė, jog „Žemaitijos pieno“ įmonė vertina savo darbuotojus, jiems surengdama tokią įspūdingą šventę.

Vedėja pasveikino visus su 2017-aisiais metais, linkédama kiekviečiam didelės sėkmės, svarių rezultatų ir puikios nuotaikos. Ją mailoniai nustebino žinia, jog legendinis kietasis sūris DŽIUGAS, pa-

siekės aukščiausiu įvertinimui ne tik Lietuvoje, bet ir pasaulyje, nokinamas skambant įžymaus lietuvių kompozitoriaus Mikalojaus Konstantino Čiurlionio sukurtos

muzikos garsams. Šio kompozitoriaus simfoninė poema „Jūra“ tapo gražiu foniniu akcentu, dailininkė Monikai Furmanavičiūtėi ekrane smėlio piešiniu atskleidus Telšių miesto įkūrėjo milžino Džiugo legendą, kurios finalinis akcentas – ant ištiesčių rankų besipuikuojantis sūris DŽIUGAS.

Pakviesta į sceną įmonės personalo ir teisės direktoriė Rigilda Banienė pasidžiaugė ne vienu gaminančiu produkту laimėjimu parodose, gražiaus renginiais, daugelio kolektyvo narių darbo rezultatais. Ji pakvietė drąsiai priimti iššūkius, kurie augina, brandina ir veda į priekį, nes kiekvieno kasdienė pergalė yra visos įmonės sėkmė. Direktorė palinkėjo, kad naujieji metai taptų naujų idėjų ir laimėjimų metais.

Prasidėjus geriausiuojų darbuotojų apdovanojimų ceremonijai, jie grupelemis pakviesi į sceną, o tuomet ekrane prabėgo nuotraukos, detaliu supažindinančios su laureatais.

Didelio susidomėjimo sulaukė išradings nominacijos ir nominantų apdovanojimas.

„2016 metų žinių vertinimo nominacijas“ pelnė: „Už dalykiškumą“ – eksporto vadybininkė Li- na Minkevičiūtė, „Už išradinguam“ – Klaipėdos filialo vadovė Ingrida Žemaitaitienė, „Šiandien – geriausia“ – eksporto vadybininkė Daria Polovizkaja, „Vau... parduota per pirmą minutę“ – Vilniaus filialo vadovas Valdas Bladžiunas- kas, „100% įtikino!“ – eksporto vadybininkė Monika Baublytė, „Už originalumą“ – Vilniaus filialo pardavimų vadybininkas Andrius Vileita, „Metų geriausia žinių naujokė“ – Eksporto skyriaus Lenkijos rinkos vadovė Sabina Barkauskienė.

Buvu teikiamos ir „2016 metų nominacijos“. Jas pelnė 12 nominantų: eksporto vadybininkė Daiva Piltužienė („Metų pokytis“), Eksporto skyriaus prekybos vadovė Inga Raudienė („Metų parodų klientų žvejys“), produkto kate-

gorijos/brendo pardavimo ir rinkodaros vadovė Jolita Gedgau- dienė („Metų klipas“), produkto kategorijos/brendo pardavimo ir rinkodaros vadovė Alma Baubli- enė („Metų garsinis klipas“), SIA „Muizas piens“ pardavimų vadovė Lubova Sinakova ir pardavimų vadybininkas Tarass Kovalčukas („Metų sėkmingiausias komandinių darbas“), Eksporto skyriaus rinkos vadovė Ilona Keliauskienė („Lojaliausia bendrovės pardavėja“), Lydytų fasuotų sūrių gamybos padalinio inžinierius mechanikas Steponas Antanavičius („Metų Kaizen“), Sausų pieno produktų gamybos padalinio meistras Romualdas Perminas („Metų gamybos meistras“), Eksporto skyriaus administratorius Mantas Stulpinas („Tvarkingiausia darbo vieta“), Šviežių pieno produktų gamybos padalinio meistras Vaclovas Šimkevičius („Metų karjera“), eksporto vadybininkė Daiva Budzinskaitė („Metų kuratorė“), Telšių filialo vadovė Danu-

tė Galbogienė („Metų ketureilio autorė“). Pagal jos ir kitų įmonės darbuotojų sukurtus ketureilius šmaikščiai dažnutes padainavo šventės „uraganas“ Donaldas Meiželytė. Ji „užkūrė“ tokią nuotaikos pirtį, kuri nesiliovė ir scenoje pasirodžius ansambliai „Rondo“. Šventinę nuotaiką tarp apdovanojimų sukurė ir Rūtos Ščiogolevaitės padovanotos nuotaikingos dainos.

Metų geriausius darbuotojus nuoširdžiai pasveikino su didžiosiomis šventėmis ir už kruopštų bei su didžiule atsakomybe atlirką darbą jiems padėkojo generalinis direktorius Robertas Pažemeckas.

Šventes dv asia ir bendrys tės pajauta skrido iš spindinčių bendradarbių veidų. Akimirksniu fotokamera užfiksuoči momentai atsidurdavo ir didžiuliame ekrane scenoje. Taip tarsi kiekvienas įsiliejo į nuotaikingo renginio scenarijų ir čia pat kūrė šventę savo džiaugsmingu buvimu.

Dažnučių atlirkėja Donaldas Meiželytė.

Rūta Ščiogolevaitė.

Aleksandras Ivanauskas-Fara.

Skrajūs simbolinio malūno sparnai nepaliauja suktis

Aplankius Aidą ir Audrių Windžigelskius iš Šilutės rajono Kivylių kaimo, pirmiausia jaukiame gyvenamajame name į akis krito suvenyrinis malūnas, ant kurio pamato užrašyta, jog šis prizas skiriamas šeimininkams — konkurso „Metų ūkis 2013“ antrosios vietas laimėtojams. Labai prasmingi šie simbolinio malūno sparnai, nes jie sutuoktiniai neša pučiant palankiemis gyvenimiškiems vėjams.

Algirdas Dačkevičius

Sausį Aida ir Audrius šventė gimtadienius. Vyrui jau sukako 40-metis, o žmona panašios sukakties dar turės palaukti. Jaunystė vis tebedžiugauja jos akyse, o Audriui irgi entuziazmo netrūksta. Sutuoktiniai savo pienininkystės

gyti galingą traktorių, modernią savaeigę priekaba, kitos technikos. Po penkerių metų — 2016-aisiais — vėl sudalyvauta tos pačios Žemės ūkio valdų modernizavimo programos kitame etape. „Audrius, kaip jaunasis ūkininkas, gavo 70 proc. europinę paramą. O tai leido mums išsigyti net 21 pirkini“, — šypsoda masi pasakojo Aida.

su kaimynais: vienas pjauna žolę, kitas grėbia, trečias veža, kur galiausiai tranšejoje suslegiama. Audrius ypač pasidžiaugė kaimynu Vidmu Bulse. „Labai patikimas žmogus. Su juo traktorius iš tos pačios firmos pirkome, kad, vienam sugedus, būtų galima pasikeisti ir dirbtis su kitu prie jo pritai-kytu padargu“, — pasakojo ūkininkas.

Rūpinamas ir piendavių gerove: joms fermoje įrengtos guoliavietės ir vaikštineja palaidos, o pašeriamos irgi moderniai, naudojant dalytuva, pries tai pašarus sumaišant pagal humatytą racioną.

Sutuoktiniai įsitikinė, kad patikimiausiai piendavių veislė — Lietuvos juodmargės. Jos nėra ypatingai produktyvios, bet atsparios ligoms ir ilgaamžės.

Besidomédami naujovėmis — ojas Aida ir Audrius labai vertina — nutarė veršeliais įrengti specialius namelius. Jų šiuo metu turi 10 vienviečių, 2 aštuonviečius ir 1 penkiolikavietė. Stropai rūpinantis veršeliais, tinkamai juos girant, stebint ir analizuojant jų sveikatingumą, ruošiama pamaina pagrindinei bandai papildyti.

Ukyje karves stropiai melžia dvi melžėjos, darbuojasi šerikas, praverčia užsidirbtis panorusios šeimos pagalba.

Aida ir Audrius Windžigelskiai išpuoselėtoje sodybos aplinkoje.

ko perprasti, apsišarvuoti kantrybe, o svarbiausia — nuolat išleisti taip reikalingų lėšų.

„Vien 1500 kv.m fermos stogui pakeisti savo laiku prieikė 200000 litų, o pernykščiai pirkiniai atsiėjo net apie 1,5 milijono litų. Gerai nors tiek, kad didžiajų dalį išlaidų dengia europinės lėšos“, — pasakojo Aida ir Audrius.

Spręsdami ūkinius reikalus, jie sutiko nuoširdžių ir kvalifikuotų patarejų bei specialistų. Vienas iš tokių — „Žemės ūkio projektai“ atstovas Robertas Miliūnas, labai žmogiška komanda fermoje EWA, iš kur išsigyta daug pirkinių. Vedant dvejybinių apskaitą, nuolat praverčia Konsultavimo tarnybos specialistų pagalba. Už pasitikėjimą sutuoktiniai dėkingi DNB banko Klaipedos filialo darbuotojams, o ypač Arūnui Mončiui.

Šeimininkai patenkinti, kad šiltuoju metu laiku karvutės ganomas netoli fermos. Ūkininkavimo pradžioje jie patirdavo nemažai streso dėl dažnai dingstančios elektros srovės. Elektriko ir mechaniko specialistų turintis Audrius rado išeiti, išsigydamas generatorių. Gerai, kad tai praeitis, o šiuo metu dėl elektros tiekimo ūkininkai jokių nepatogumų nepatiria.

Sąžiningai ūkininkaudami, Aida ir Audrius yra įsitikinė, jog kokybiško pieno gamyba — jų garbes reikalas. Ir patys noriai pienelio atsigeria.

Jaunystė ir entuziazmas, geresnio gyvenimo siekis šią šeimą lydi nuolatos. Jie stengiasi ūkininkauti tvarkingai ir efektyviai. Ūkininkai negaili lėšų karvutėj gerovei, pa-

malonina jas ir mineraliniuose priedais. Be abejonių, svarbu ir aplinka, kurioje gyvenama. Kad nuo lagūnos vėjas neatneštų blogo kvapo, sutuoktiniai nusipirkė gerų bakterijų, kurios ne tik naikina nemalonų kvapą, bet ir lagūnai praturtina jvairiaisiais mineralais. Jie vėliau, tręšiant laukus, praturtins dirvožemį.

Seima augina dvejetą atžalų. Septyniolikametė dukra Gabriele — aktyvi visuomenininkė. Ne tik savo mokykloje reiškiasi, bet yra išrinkta Šilutės moksleivių tyros pirmininke, taip pat Lietuvos moksleivių sąjungos (LMS) narė. Jai ir mokslas gerai sekasi. Jauneliui Jokūbui — dar tik ketvertas metukų. Kas žino, gal ateityje jis toliau stiprins darbščiomis tėvų rankomis išpuoseletą ūkį.

„Labai puikiai jaučiuosi namų aplinkoje, kai gali neskubėti ir pasijusti „karaliene prie puodų“, — pašmaikštavo Aida.

Bet jai tikrai ne vien puodai rūpi. Reikia tvarkingai surikiuoti viesus buhalterinius dokumentus, o po to juos patekti į specialistės rankas. Žingeidumas ūkininkauti kuo efektyviai irgi veda pasidai-ryti pas kolegas, o vertingiausią patirtį ir savo ukyje pritaikyti.

Kai pasibeldžia rugsejis, sutuoktiniai neatsispirlia „barchatiniam rudeniui“ Turkijoje. Minutėlė atsikvėpę — ir vėl į savo namus, kur laikas tarsi malūno sparnai skraidina Aidą ir Audrių per turinę kasdienybę. Jų energijos ir entuziazmo nestokojantys kivyliškiai išprasmina su meile ir atsakomybe nuveiktuose darbuose.

Audrių Windžigelskį su gimtadieniu pasveikino „Žemaitijos pieno“ Žaliaivos pirkimo vadybininkas Petras Kulvietis.

Ūkį puoselėja daugiau kaip 16 metų — nuo 1998-ųjų. Iki tol jie darbavosi uostamiestyje: žmona — anglų kalbos mokytoja, o vyras — baldų gamybos pramonėje. Pasak jų, mieste atsibodo gyventi nuomojamame bute, norėjosi pačiams tvirtčiau kurtis gyvenime, o ir sunegalavusiems artimiesiems kaimie reikėjo pagelbėti. Taip Aida su Audriumi atsidūrė vyro gimtinėje — Balčių kaime.

Pirmieji penkeri metai buvo labai sunkūs, o vėliau 2004-2006 metais dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Sutuoktiniai iš varžytinių buvo nusipirkę buvusio kolūkio fermą ir garažą. Europinė parama leido modernizuoti fermą, kur atsirado pieno linija, aštuonvietė „eglutės“ tipo melžimo aikšteliė. Įrengta lagūna, mėšlidė, mėšlo šalinimo įranga, nupirktas srutvežis. 2011-aisiais šeima dalyvavo Žemės ūkio valdų modernizavimo programe, kuri padėjo išsi-

Technikos parkas pasipildė dviejų naujais traktoriais ir daugybe padargų. Moderni ir pažangiausia technika orientuota pašaru kokybei gerinti. Būtent nuo gerų pašarų labai priklauso ir pieno kokybiniai rodikliai. O jie, pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliaivos pirkimo vadybininko Petro Kulviečio, geri.

Ūkininkai ieško būdų ir nuolatos analizuojant, kaip kuo efektyviai ir mažesnėmis sąnaudomis pagaminti visaverčių pašarų. Įsitikinta, jog savo jégomis įrengtos 4 tranšejos pasitarnauja ne tik siulosi slėgti. I jas atsiduria šienainis ir mišinai.

„Norėdami suslėgti 300 tonų siloso, išleidžiame 1000 litų, o sukdami šienainį į rulonus, išleistume 10000 litų“, — buvusiai lietuviškais pinigais skaiciavio dešimtieriopai naudingesnį ekonominį efektą sutuoktiniai.

Darbymetyje kooperuojamasi

Simbolinis malūnas liudija apie darbščių ūkininkų įvertinimą „Metų ūkio“ konkurse.

Prie darbų padeda Audrius tėvai Ona ir Jonas Windžigelskiai. Tėvų visą gyvenimą lydėjo žemės ūkis: kolūkyje yra dirbės ir brigadininkai, ir agronomai. Nepamaidoma pagalbininkė ir Aidos mama Danguolė.

Žinoma, kol smarkiai įsisuko vi-

nuolatos. Jie stengiasi ūkininkauti tvarkingai ir efektyviai. Ūkininkai negaili lėšų karvutėj gerovei, pa-

40 metų gimtadienius šventė **Sonata Ulbiėnė**, gyvenanti Telšių rajono Gadūnavo seniūnijos Kalnėnų kaime ir **Audrius Vindžigelis-kis**, gyvenantis Šilutės rajone, Vainuto seniū-

Jie švenčia neeilinių gimtadienį!

Sausio mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė septyni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

nijoje, Kivylių kaime.

50 metų jubiliejai sukako **Birutei Zabielienei** iš Skuodo rajono Mosėdžio seniūnijos Plaušinių kaimo ir **Danieliu Lukošiu** iš Telšių rajono Luokės miestelio.

60 metų sukako Plungės rajone, Rietavo savivaldybėje, Vatušių kaime, gyvenančiai **Reginai Berneckienei**; Rietavo savivaldybėje, Medingėnų seniūnijoje, Me-

dingėnų kaime, gyvenančiam **Algirdui Budriui** ir Mažeikių rajone, Viešnių seniūnijoje, Pakalupio kaime, gyvenančiam **Viktorui Sidabru**.

Ju pasveikinti atvyko „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelenė, vadybininkai Valdas Adomauskas, Petras Kulvietis, Jolanta Lekienė ir Martinas Markevičius.

Gerb. Regina Berneckiene,

Nuoširdžiai sveikiname Jus su gražiai gimtadienio švente ir linkeine sėkmės kasdieniuose darbuose, didelės stiprybės bei gyvenimiškojo džiaugsmo!

Su daina ir muzika smagiau gyventi

Virginia ir Algirdas Budriai.

Virginia ir Algirdas Budriai – ne vien kasdiene duona gyvi. Darbštūs ūkininkai visur suspėja: vyras griežia armonika kapeloje „Medinga“, o žmona vadovauja Rietavo kultūros namų Medingėnų filialui.

Rietavo savivaldybėje, Medingėnuose, įsikūrė sutuotiniai už sažininką ir atsakina darbą yra vertinami „Žemaitijos pieno“ bendrovės. Algirdas ne kartą yra tapęs geriausiu ketvirčio ūkininku, savo grupėje parduodančiu nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Darbštū ſeima kviečiamą ir į tradicines geriausią ūkininkų šventes Klaipėdoje. Už 2012-uosius metus Budrių ūkis puikiai įvertintas tarp 10 geriausių ūkių pagal visus vertinimo rodiklius.

Darbštuoliui įteiktas specialus prizas, jis su ūkininkų grupe vyko į turiningą ekskursiją. Prie solidžių laimėjimų reikia priskirti ir dukart laimėtas aukščiausias vietas konkurse „Metų ūkis“.

Algirdas tarybinio ūkio gyvavimo laikais dirbo traktorininku, o žmona Virginia yra išbandžiusi įvairių amatų: dirbo pieno surinkėja, fermos vedėja, virėja mokyklos valgykloje, o šiuo metu ir kultūriniam darbui vadovauja.

„Virginia yra stropiausia pieno ūkio prižiūrėtoja, kad būtų melžiamas kuo geresnės kokybės pienas“, — šypsodamas pasakojo vyras.

Seimininką su garbingu gimtadieniui pasveikinės „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Martinas Markevičius pasidžiaugė, kad ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Nauda abipuse: ir perdirbėjai gauna kokybišką produktą, ir ūkininkai patenkinanti mokamais piedais už kokybę.

Virginia ir Algirdas Budriai gali būti parvadžiu kitiems, išauginę net 7 atžalas.

(Nukelta į 6 psl.)

Senelių tėviškės trauka

Birutė Zabieliéné gimusi Klaipėdoje, bet ją nuo kūdikystės traukė senelių ir tėvelių gimtinė Skuodo rajono Mosėdžio seniūnijos Plaušinių kaime.

Vasaromis mergaitė iš uostamiesčio skubėdavo į Plaušinius. „Būdama šešerių metų, jau bandžiau karvutę pamelžti“, — šypsodamas pasakojo Birutė.

Moteris prisiminė tragiską senelių likimą. Jie buvo padorūs ūkininkai, valdė apie 100 ha žemės. Tokie darbštū lieťuviai netiko stalininei valdžiai, ir jie atsidūrė tremtyje Sibire, Irkutsko krašte. Senelis ten ir mirė. Močiutė su keturiais vaikais vertesi iš paskutiniųjų ir sugebėjo išgyventi. Grįžę tėviškėn, daug statinių rado nuniokota: belikęs moliu drėbtas tvertas, daržinė ir klėtis.

Birutė, artima savo dvasia kaimui, nuo jo nenutolo — pasirinko zootechnikės profesiją. Iš pradžių pagal paskyrimą dirbo Skuodo, o vėliau Plungės rajonuose. Pastarajame ir savo išrinktajį Igną susitiko.

1988-ujų šv. Kalėdos buvo lemingos, nes kitų metų birželį, pargrįžę į Mosėdį, senelių tėviškėje vestuves atšoko. Taip ir pradėjo kurtis. Labai pravertė senutėlis palikimas — molio tvertas. Prie jo prijungus dvi daržines ir sudėjus grindis, išėjo puikiausia 50 vietų ferma. Šeima dalyvavo Pieno programos direktyvoje.

Birutė Zabieliéné su anuke Indre.

Įsirengé pieno liniją, vandens gręžinį. Vėliau, dalyvaujant Jaunojo ūkininko programoje, įsigytas naujas traktorius „Belarus“.

(Nukelta į 6 psl.)

Džiaugiasi gyvendamas gimtinėje

Danielius Lukošiaus tėviškė — Luokė. Čia prabėgo jo vaikystė, jaunystė, atskubėjo ir 50-asis gimtadienio jubiliejus. Gera gyventi tarp artimųjų ir nuoširdžių kaimynų.

Danielius su žmona Dalia apie 25 metus gyveno senajame Luokės klebonijos pastate, menančiame 19 amžiaus vidurį. Prieš ketvertą metų nusipirkė gyvenamąjį namą ir pradėjo rimčiau ūkininkauti. Netrukus, padedamas draugų, pasistatė karvių fermą, greta namo iškiuso svirnas.

Danielius šaknys — Luokėje. Iš šio miestelio niekur toliau nesitraukė, baigė mechanizacijos mokslus tuometėje Varnių profesinėje technikos mokykloje ir vėl į tėviškę pargrįžo. Dirbo kolūkyje traktorininku. Įdomu tai, kad iš šešetuko — trijų brolių ir tiek pat seserų — niekas toliau neišsilaikstė. Ketvertas gyvena ir duoną pelno si Luokėje, o dvejetas irgi iš Telšių rajono nepasitraukė.

„Visus puikiai pažįstu nuo mažumės, to-

dėl gerai sutariu su kaimynais, nė vienam blogo žodžio negalėčiau tarti“, — sako Danielius. Darbymetyje irgi be jų neap sieinama. Žinoma, pirmiausia kreipiama i broli Algirdą, irgi ūkininką. Neįkainojami bičiuliai ir pagalbininkai Rita ir Alvydas Pociai, Rimvydas Pstyga, pusbrolio sūnus Vytautas Lukošius.

(Nukelta į 6 psl.)

Pieno kokybė – svarbiausias sažiningo ūkininkavimo rodiklis

Janina ir Viktoras Sidabrai iš Mažeikių rajono Pakalupio kaimo savo ūkyje tvarkosi taip, kad pienelio galėtų atsigerti be jokios baimės ir iki valiai. Jo negėda būtų ir svečiui pasiūlyti, nes kokybę — garantuota.

Janina ir Viktoras Sidabrai sūpynėse su nuotaikinguoju haskiu.

„Nesuvokiu, kaip galima perdirbėjams parduoti nekokybiską pieną. Gal iš jo pagamintą produktą tavo vaikas ar anūkas nusipirkęs suvalgys“, — stebisi Janina.

Ūkininkų karvių banda kontroluoja ma. Be to, dalyvaujama kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir už kokybišką pieną perdirbėjai moka priedus. „Iš Sidabrumų karvučių pieno yra gaminamas imonės pasididžiavimas — kietasis sūris Džiugas“, — pasakojo atvykusi pasveikinti šeimininko su 60-uoju gimtadieniu „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelenė.

Išgirdus tai, šeimininkės veidas nušvito. Viktoro pavardė puikavosi ir praėjusių metų „Pienininkystės“ laikraštyje, nes ūkis už lapkričio mėnesį už aukštą pieno kokybę ir produktyvumą pirmojoje grupėje (per dieną pardavė nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno) buvo pripažintas geriausiu.

(Nukelta į 6 psl.)

Dalia ir Danielius Lukošiai.

2016 m. IV ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Viktoras Sidabras

1-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Pakalupio k., Viešnių sen., Mažeikių r.

Petras Vaišys

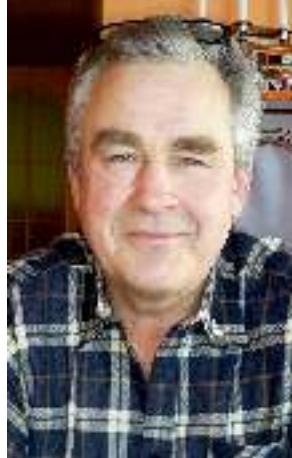
2-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Kaunatavos k., Upynos sen., Telšių r.

Daiva Jarusevičienė

3-ioje grupėje
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Benininkų k., Pagėgių sen., Pagėgių sav.

Vytautas Kaušpėdas

4-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Daujočių k., Svėdasų sen., Anykščių r.

Valentas Marozas

5-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Stirbaitynės k., Žygaičių sen., Tauragės r.

Karina Mikalauskienė

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

Kaušėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Iš vieno katilo – trimis samčiais

Prie sodybos puošmenos – krepšio – iš kairės: Valerija Lukoševičienė, Sonata Ulbiénė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas, Gedas Lukoševičius su žmona Monika ir dukrele Gintare bei brolis Tadas.

„Mūsų šeimos ūkininkavimą galėtume palyginti su dideliu katilu, i kurį bendrai viską sudėjė, vėliau semiamame iš ten trimis samčiais“, – taikliai darbą ir gyvenimą su trejetu savo jau suaugusių vaikų – Sonata, Tadu ir Gedu – palygino jų mama Valerija Lukoševičienė.

Algirdas Dačkevičius

Apie darbščius tėvus ir vaikus Lukoševičius iš Telšių rajono Kalnėnų kaimo esame rašę ne kartą ir džiaugėsi jų puikiais darbo rezultatais. Tuomet buvo gyvas ir šviešaus atminimo šeimos galva Steponas Lukoševičius, visų gerų idėjų sumanytojas ir variklis.

„Vaikai nuo mažumės visur kartu su juo éjo, darbavosi, todél daug ko išmoko iš savo tėvo, kurio gyvenimiski universitetai ir darbariems labai praverčia“, – pasakojo V.Lukoševičienė.

Kadangi ūkis mišrus, šeimoje visi pasiskirstę konkrečiais veiklos barais: dukra Sonata Ulbiénė ir jos

brolis Gedas rūpinasi pienininkeste, o Tadas – augalininkyste. Kol vaikai buvo nedideli, labiau reikėjo plušetėti tévams. Jie kabinosi į gyvenimą kaip įmanydamai: dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose. Apie jų puikų darbą liudija ir gausybė apdovanių. Lukoševičiai dalyvauvavo „Metų ūkio“ konkursuose, kur ne vienerius metus yra laimėjė aukščiausią įvertinimą. Jų pasiekimais džiaugėsi tuometis Žemės ūkio rūmu vadovas Andrius Stančikas, o už paramą, organizuojant kultūrinius renginius, dékojo Gadūnavo seniūnė Inesa Kėsmišienė.

(Nukelta į 6 psl.)

„Metų gaminio“ apdovanojimai neįmanomi be žemaičių produktų!

Tradicija gyvuoja! Kasmet tarp „Metų gaminio“ geriausių produktų aukso ir sidabro medalius pelno įvairiausi „Žemaitijos pieno“ gaminiai.

Ne išimtis ir šie metai. Gera žinia atskirėjo iš autoritetingos vertinimo komisijos. Aukso medaliu pasipuošė GERMANTO GOUDA sūris ir ŽEMAITIJOS sviestas, o sidabratu pelné glaistytas varškés sūrelis MAGIJA su kakava ir karameiliuotais lazdyno riešutais.

GOUDA – vienas iš populiariausių puskiečio sūrio rūšių pasaulyje, pasižymi ryškiu, turtingu skoniu ir plastiku. Švelniai gelštos spalvos, burnoje tirpstantis sūris puikiai pjaustosi, tarkuoja ir

yra šeimininkų vertinamas bei dažnai naudojamas. Išraiškingas skonis praturtina salotas, šaltus sumuštinius su šviežiomis daržovėmis ir kitus patiekalus.

Sviestas iš saldžios grietinėlės ŽEMAITIJOS – ilgaamžių mūsų krašto tradicijų produktas, išsaugojęs aromatingo pieno kvapą. Tai tikras sviestas, turintis kerintį ir neapsakoma skonį, kurį sunku pakartoti... Kai kurios ŽEMAITIJOS sviesto skonio ir kvapo natatos, suteikdamos gaminiams švelnų grietinėlės prieskonį, atsiskleidžia tik gaminant įvairiausių patiekalus.

Glaistytas varškés sūrelis MAGIJA Delicacy su kakava ir karameiliuotais lazdyno riešutais – gar-

di naujiena, sukurta išskirtinėms akimirkoms. Stebuklingo skonio desertas, vertas stabtelėti ir pasimėgauti. Karamelizuoti lazdyno riešutai, panirė į kvapnią kakavine masę, susijungia į klasikinį ir nep-

rieikaistingą tikro šokolado skonį menant desertą. Skanėstas idealių papildys rytinės kavos, kakovos ar arbato draugiją.

„Žemaitijos pieno“ laimėjimai kasmečiuose „Metų gaminio“

konkursuose – akivaizdžiausias įrodymas, kad bendrovės prioritetas – gaminti vartotojams tik gardžius ir aukštos kokybės produktus – pasiteisino su kauptu.

